

ŚW. CYPRIAN

OJCIEC KOŚCIOŁA I MĘCZENNIK

Z jakim uszanowaniem i uniżonością do Boga modlić się należy

Atoli kto się modli, modlić się powinien porządnie, zachowując spokój należny i pokorę. W tym celu pamiętajmy na to, że stoimy w obliczu Boga, któremu podobać się trzeba zarówno z ułożenia ciała, jak i ze sposobu mówienia. Bo zuchwalstwem jest, naprzykrzać się Mu krzykami, przeciwnie zaś właściwością jest pokornego, modlić się skromnie. Zresztą sam Pan nauczył nas w skrytości modlić się w miejscach ukrytych i odosobnionych, nawet gdy się w mieszkaniu własnym znajdujemy. I sposób ten bardziej zgadza się z wiarą, która nas uczy iż Bóg jest wszędzie, wszystko słyszy, a mocą swego niezmiernego Majestatu przenika najskrytsze nawet miejsca, wedle tego co mówi Pismo Boże: Mniemasz, że ja jest Bóg z bliska, a nie Bóg z daleka. Aza się skryje człowiek w skrytościach, a Ja go nie ujrzę? mówi Pan. Aza nieba i ziemię Ja nie napełniam? (Jerem. XXIII, 23). I gdzie indziej: Na każdym miejscu oczy Pańskie wypatrują dobrych i złych (Przyp. XV, 3). Toteż nawet i wówczas, gdy z braćmi się schodzimy i ofiarę Pańską z kapłanami sprawiamy, pamiętać powinniśmy na skromność i uszanowanie, a nie klepać modlitwy bez zastanowienia, ani też prośby nasze hałaśliwie narzucać. Bóg bowiem nie słucha słów ale serca i nie potrzebuje być upominany nieposkromionymi wrzaskami, skoro wszystkie myśli człowieka przenika, jak nas o tym sam upewnia, mówiąc: Przecz myślicie złe w sercach waszych? (Mt. IX, 4), albo: Poznają wszystkie kościoły, iżem Ja jest, który badam się nerek i serc (Apok. II, 23).

Jeżeli Bóg jest naszym Ojcem powinniśmy tak postępować, jak na synów przystało

O jak wielką jest łaskawość, jak wielką i obfitą dobroć Chrystusa Pana ku nam, który chce abyśmy na modlitwie Boga – Ojcem, siebie – dziećmi Bożymi zwali, podobnie jak On sam Synem jest Bożym! Gdyby nie to pozwolenie Jego, któż z nas poważiłby się tymi imionami posługiwać? Pamiętać nam przeto należy, bracia najmilsi, iż skoro Boga Ojcem naszym zwiemy, toteż tak postępować powinniśmy, jak na rawdziwych synów Jego przystało i tak się starać powinniśmy Jemu się podobać, jak On się nam podoba. Bądźmy jakoby świątyniami Jego, aby każdy mógł poznać, iż On w nas mieszka! Nie odradzajmy się przez uczynki nasze od Ducha Świętego! A skorośmy już uduchowić się poczęli, nie myślimy, jak tylko o niebieskich i duchownych rzeczach. Bo Pan Bóg mówi: Ktokolwiek Mnie wielbić będzie, wielbić go będę, a którzy Mną gardzą bezecni będą (I Król. II, 30). A św. Paweł w liście swoim upomina: Azali nie wiecie iż członki wasze są kościołem Ducha Świętego, który w was jest, którego macie od Boga, a nie jesteście swoi? Albowiem kupieni jesteście zapłatą wielką. Chwalcież i noście Boga w ciele waszym (I Kor. VI, 19 sq.).

